

בעזה"ש"ת

גלי מסכתא

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת ביצה

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל : 571-2016 (02)

מח' לרבא אם ר"ש מודה בבע"ח שמתו שאסורין חוץ ממסוכנת

אין פוסקין או מזכירין דמים [מקח וממכר] אלא מחלקין ויאמר זו כזו או יאמר מנין ומח' ת"ק ורשב"א בסכום מדה (לגי' רש"י)

ר"י - שוקל בשר כנגד הכלי [שינוי מחול]

חכמים - אסור ואפי' לתת במאזנים תלויין, ר' יהושע - מותר אפי' מנה כנגד מנה

רב יהודה - ת"ק - לא ימלא בכלי המיוחד למדה, ר"י - אפי' לא בכלי העומד למדה
רבא - ת"ק - ימלא במיוחד אבל לא יזכיר, ר"י - אפי' לא בכלי המיוחד למדה

לא ינקב בית יד בבשר אלא באצבעו

אין משחיזין סכין אבל משחזת של עץ וע"ג חברתה יותר קל (מח' אי לחדדה או להעביר שמנונית)
לר"י משחיזין - מכשירין חוץ: מנפגם מאתמול, אינה חותכת כלל [רש"י - טירחא יתירא], תיקון

שפורד שנעקם [רש"י - טירחא דלא צריך]

מח' להראות סכין לחכם [רש"י - אושא מילתא - כחול]

רבנן - הוא לבדו ולא מכשירו; ר"י - לכם לכל צרכיכם, הוא ולא מכשירין שאפשר מעיו"ט

שפורד אחר שצלו ביו"ט - שמואל - אסור לטלטל [לרש"י - נמאס],

רב מלכיו - טלטול מן הצד כשיש עליו כזית בשר עד הזוית,

רבינא - בלי בשר מותר בטלטול גמור שלא יזיק

רב - אשה מודדת קמח [חלה בעין יפה], שמואל - הל' ואין מורין כן

מח' אי שונין ניפוי קמח, מח' אי מבררין ממנו צרור

רש"י כז:

גמ' - אסור ליתן תרומה טמאה לכלב ביו"ט:

לרש"י - אין מבערין קדשים אפי' לצורך יו"ט דרחמנא אחשבה להבערתן - באש תשרף

פ"ג אין צדין

גמ' כג: - כה:

אין צדין דגים מן הביכרים [לרש"י - אפשר מעיר"ט]
ואין נותנין לפנייהם מזונות [לרש"י - אין מזונותן עליך]

צדין חיה ועוף מביכר [נצודין ועומדין] אבל לא לר"י בחיה, ולא עוף מביכר מקורה, ולא צפור דרור
אפי' מן הבית מקורה, ולא מביכר גדול (יכול להשמט, זויות, צל כותלים אהדדי), רשב"ג - ולא
כשאומר "הבא מצודה" (לרש"י - היינו ביבר גדול
חוץ מן הבאין לכלובן לערב וגם: מזונותן עליך [לרש"י - כבהמה וחשיבי מזומן]
\ לא בורחין ממנו מכלובן

ספק מוכן - ת"ק דר"ג, ר' יהושע - אסור - לרשב"א (להל') אא"כ מצא המצודה מקולקל עיר"ט
ר"ג - מותר: רב - לקבל, לוי - לאכול

ר"פ - נכרי שהביא דורון - מין שמחובר אסור [מוקצה] עד כדי שיעשו (לרש"י - ליל יו"ט שני כדי לקיטה -
שלא יהנה ממלאכת יו"ט)
אין מין מחובר - רק חוץ לתחום אסור ומותר לישראל אחר [לרש"י - תחומין דרבנן, אין גזרה שישלח
בשבילן]

ניצודין בעי זימון ע"י מעשה חוץ מולד בגנה הסמוכה לעיר
לשחוט מסוכנת - צריך שהות לאכול כזית צלי, ר"ע - אפי' כזית חי
{ גנות הממהר לאכול; תורה ניתנה לעזין; עזין - ישראל, כלב, תרנגול, עז, צלף }
שחט בשדה לא יביאנה במוט - ב' בנ"א, סומא אסור במקל [חול]
אין יוצאין בכסא חוץ מרבים צריכים לו ולא מכתפו [לרש"י - דרך חול ובפרהסיא]
אלא משום ביעתותא, טורח ציבור

רש"י כה.

צפור מקושר או המנוענע - לרש"י - קנה בהגבהה
בהמה בחזקת איסור - לרש"י - אבר מה"ח

גמ' כו. - כט:

ר"י - רואין מומין ביו"ט - אבל לא יערים ויסקיה מהבור, ובדיעבד לא ישחוט כשנעשה בעל מום אפי'
יש מום עובר מעיר"ט [לרש"י - מוקצה, קנס דאסקיה]

ר"ש, להל' - אין רואין מומין ביו"ט, בדיעבד לא ישחוט (לרש"י - לכתחלה) [לרש"י - התרתו כמתקן, הוי כדן
דין]

לאדא בר אוכמי - מום מעיר"ט בדיעבד ישחוט, ור' אושעיא חולק

רבי - לל"ק דרש"י - רואין מומין אפי' נפל מום ביו"ט [דעתו עליו שמא יפול מום] אבל לא יערים ויסקיה
קודם

לכו"ע נולד ומומו עמו ודיינים שם ישחוט [לרש"י - דלא היתה בחזקת איסור]
ומח' אם לכתחלה יבקר

אחזי ואדחי והדר חזי - בידי אדם לתקנו אין מוקצה
גמרו בידי שמים - ב' לשונות ברבא אם יש או אין מוקצה לחצי שבת

לא ידע שכבר חזי ביה"ש א"צ הזמנה

הזמנה קודם הקצאה לא מהני

חזי למקצת בנ"א בעי הזמנה

בכור שנשחט לפני ראיית חכם - ר"י, להל' - מותר חוץ מדוקין שבעין [משתנין]
ר"מ - אסור [הו"א - אחשבוה רבנן לראייתו (רש"י); קנס אטו דוקין שבעין]